

напрѣгнатото внимание и пламтение погледитѣ на стотини богомолци.

— Ето какво се върши тука, каза си той, като недочака и излѣзе на улицата; значи, слуховетѣ за тия проповѣдници биле истинни. Ний проповѣдвахме възстание противъ турското правителство; тѣхнитѣ апостоли проповѣдватъ истрѣблението на българския народъ! Значи, борба ужасна ще имаме. борба на народъ съ народъ, да се не лъжемъ вече... Българската земя е тѣсна за двѣтѣ племена... Нека бжде така... Нѣма връщание!.. Жребиятъ на България е хвърленъ! Но Боже! Боже!.. Какъ се захваща нашата свята, възждѣлена революция! Покрий България!..

И той пакъ захванъ да се расхожда на площада. Молитвата се свърши и богомолцитѣ заизлязяхъ на площада; образувахъ се малки групи, които оживлено глѣчахъ подъ впечатлението на проповѣдта. Огняновъ приближи до една отъ тѣхъ и се вслуша въ разговоритѣ. Той разбра какво бѣше положението сега. Клисурското възстание най-напрѣдъ било испоплашило турското население отъ околнитѣ села, защото то помислило, че русска войска дошла въ Клисура... Подъ удара на тоя страхъ то се накарало да вдига семействата си и да се спасява съ бѣгание. Скоро, обаче, отъ турци, успѣли да се измъкнатъ невредими отъ Клисура, както и отъ неумѣлостта на самитѣ възстанници, то разбрало, че има работа съ прости раи, абаджии повечето, и нѣколко даскали, и това му повърнило всичката дързостъ и самоувѣренность. То рѣшило безъ да чака военна помощъ, самó да се расправи съ Клисурци. Огняновъ разбра още че Рахманларци сж направили искусни рекогносцировки и сега расположението и силата на сѣка стража приблизително сж познати на неприятеля. Утрѣ очаквахъ Тосунъ-бей отъ К., съ нови полчища башибозуци, и щѣхъ незабавно да ударятъ на възстаналия градъ.